

נשיח בחוקיק

סיפורי הוד

אחר מטתו של מרן פוסק הדור רבי נסים קרליץ זללה"ה

גליון מס' 205 – ויצא

ניצול הזמן בכל המצבים

רבי חיים ישראל שפירא שליט"א – ראש ישיבת 'שערי תורה': קבוצת אברכים צעירים בכולל חזו"א התעוררו יחד להתחזק בלימוד בימי שישי ובימי בין הזמנים.

בין יתר החיזוקים שעשו, הם ביקשו מרבינו לשאת בפניהם דברי חיזוק, וגם אני השתתפתי ושמעתי. רבינו הקריא את הרמב"ם (פ"א מהל' ת"ת ה"ח): "כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה בין עני בין עשיר, בין שלם בגופו בין בעל יסורין, בין בחור בין שהיה זקן גדול שתשש כוחו, אפילו עני המחזר על הפתחים, ואפילו בעל אשה ובנים, חייב לקבוע זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה, שנאמר והגית בו יומם ולילה". על רבינו עברו בחייו תקופות קשות מאוד. ידעתי אז שנמצא בתקופה ממש לא פשוטה של טרדות אישיות, שהקשו עליו ללמוד, ואף נאלץ להחסיר באותה תקופה מהכולל. כשרבינו קרא את דברי הרמב"ם הנ"ל בהטעמה ניכר עליו שנתון בהתרגשות רבה, וכשהגיע למילים "בין בעל יסורין" זלגו מעיניו דמעות שהרטיבו את הספר.

חושבני שהדבר שהשפיע עלינו אז, לא היו רק המילים אלא בעיקר ה'דמעות'... הרגשנו שרבינו "חיי" את הדברים, וזה מה שהשפיע.

באותו מעמד הביא רבינו גם את דברי הר"ש סירילאו שכתב בהקדמתו על סדר זרעים, וז"ל: "...כי כל ימי התעסקי בו, רוב מלאכתי היה בלימוד התלמידים בתלמוד, ועיוני בו היה בגניבת הזמן מן הלילה ומן היום, ואני קורא על עצמי "גנובתי יום וגנובתי לילה"..." רואים מפה, אמר רבינו, מה אפשר להספיק כשמנצלים את כל הזמנים – פירוש שלם על 'סדר זרעים'!.

וכיצד הדברים השפיעו באופן מעשי? נלמד מהמעשה הבא

הר"ר יוסף ריכבד זצ"ל – איש עסקים וגבאי ביהח"ס דגור שברח' הרב בלוי 5 (בנין מגוריו של רבינו בעבר), ביום שמחתו כשסיים ד' חלקי "טור – בית יוסף- וש"ו"ע", סיפר ליבלחט"א בן רבינו **רבי אברהם ישעיהו קרליץ שליט"א**: "יודעים אתם בזכות מי זכיתי לסיים את ד' חלקי הטור?! על אף היותי טרוד בעסקים?! הייתי רגיל לשמוע מידי יום את קול הלימוד של רבינו בלמוד עם החברותא - **רבי ראובן אליצור זצ"ל**, (א.ה. היו תקופות שרבינו קבע עמו את הלימוד ביהח"ס דגור) עקבתי אחר סדר לימודם "טור – בית יוסף - וש"ו"ע" לפי הסדר, וראיתי אז כיצד הם לומדים כל יום, ומספיקים עוד ועוד. הדבר הזה נתן לי חשק רב ומצאתי לעצמי זמן, מידי יום, ללמוד כפי הסדר שהם למדו וכך הגעתי לאן שהגעתי. ואצלי זה לקח 12 שנה.

[אגב, ר' יוסף זצ"ל ביקש שלאחר מותו לא ידברו בשבחו, רק שידגישו דבר זה: "שגם איש עסקים יכול

למצוא זמן ללמוד ולהספיק"!]

הרבנית: "תבוא גם מחר, חסר לנו אורחים"...

אחד מהבחורים הרבים שזכו לסעוד על שולחן רבינו בשבתות, היה הר"ר חיים קפלן שליט"א (כיום חתן אצל חתן רבינו רבי אהרן אוסטרן שליט"א), אשר סח בהתרגשות רבה: הגם שעברו שנים רבות מאז, עדיין אני זוכר את ההרגשה הנפלאה. הגם שלא הייתי עדיין בן משפחה, הם נתנו לי להרגיש שאני הוא זה שעושה עמם טובה בזה שאני בא.

בשבת הראשונה שבאתי, לאחר הסעודה בליל שבת, פנתה אלי הרבנית וביקשה: "תבוא גם מחר, חסר לנו אורחים"... ומיני אז נהייתי אורח קבוע על שולחנם בשבתות.

עוד מספר הנ"ל: באחת השבתות היתה 'שבת אופרוף' לאחד מנכדי רבינו. לכן בליל שבת לאחר הסעודה אמר לי רבינו, "מחר נאחר קצת, כחצי שעה, לכן בא והראה לך היכן המפתח מוסתר, ומחר כשתבוא, תכנס, תקדש ותטעם משהו". וכשאמרתי שלא יקרה כלום אם גם אני אגיע באיחור, אמר רבינו, "אינך צריך לסבול מכך ולהשאיר רעב... כשבאתי, כבר היה מוכן על השולחן, גביע, בקבוק מיץ ענבים ועוגה"... (בסוף הם הגיעו לאחר כעשר דקות בלבד). (א.ה. למרות שרבינו עצמו הקפיד לעשות קידוש רק במקום פת).

עוד מספר הנ"ל: בפעם הראשונה כשבאתי לשבת, כדי לחסוך אי נעימות, יידעתי מראש את הרבנית שאינני אוהב לאכול דגים. בשעת הסעודה רבינו שם לב שלא הגישו לי דגים, ואמר לרבנית, "לא חסר פה משהו...!?!?" והרבנית השיבה, "הכל בחשבון!..." חוץ ממני, אף אחד משאר הסועדים לא הבין כוונתם. הרגשתי אז כיצד הם דואגים לי ונזהרים בכבודי.

עוד מספר ומוסיף הנ"ל: בכל סעודה היה מונח "בקבוק קולה" על השולחן. לא שרבינו שתה מזה, זה היה רק בשביל האורחים. פעם אחת קם רבינו ממקומו לעבר המטבח, ולא הבנו מדוע קם. לפתע, ראינו שחוזר עם בקבוק קולה בידו... ללא שרימז או ביקש ממישהו מאומה. 'שיעור בהכנסת אורחים'.

תראה איך בני ברק התרחבה כל כך...

סח מקרובו של רבינו הר"ר מנחם וינברג שליט"א: פעם הסעתי את רבינו ברכבי לעבר כולל חזו"א. כנראה שהתרגשתי מידי, לכן טעיתי בדרכי ברחובות בני ברק, עד שנאלצתי לשאול עוברים ושבים 'איך מגיעים לכולל חזו"א' רבינו שראה את מבוכתי, הרגיע אותי ואמר: "תראה איך בני ברק התרחבה כל כך, עד כדי כך שמתבלבלים ברחובות..." כך, בחכמה וברגישות, הציל אותי רבינו ממבוכתי.

ספר חובה בכל בית

בימים הקרובים בעז"ה יהיה ניתן להשיג שוב את הספר
'הליכות שני'

בהדפסה חדשה ומהודרת, בחנויות אור החיים

מתאים מגיל 6 עד 120